

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Vil du Kirkens Spir forgylde

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Vil du Kirkens Spir forgylde", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 231. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid91721.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 94 . *)

Vil du *Kirkens* Spir forgylde,
Kom ihu, at den er kaldt
Herrens Legem, Ordets Fylde ,
Som opfylder Alt i Alt,
Nævnet saa af Sandheds Mund,
Paa den soleklare Grund:
Høvdingen for hele Livet
Er til *Hoved Kirken* givet.

Derfor Kirken ei aflader
Her og hist at prise Dig,
Gud, vor Herres *Jesu* Fader,
Fader-Vor i Himmerig!
Dig, som, førend Aar blev talt,
I din Søn har os udvalgt
Til din Helgen-Slægt i Daaben,
Rene under Purpur-Kaaben!

Ja, det var din gamle Tanke,
End før Bjergene blev skabt,
I din Søn Du vilde sanke
Ogsaa hvad der gjaldt for tabt,
Sanke i dit Hoved-Ord
Alt i Himmel og paa Jord;

* - 232

Ene vi det Forsæt skylde
Naadens Værk i Tidens Fylde!

Du, som haver Alt al raade,
Raadte paa vor Jammer Bod!
Du gienløste os i Naade,
Med din Søns det dyre Blod,
Lyste os med Dig i Æt,
Gav i Ham os Børne-Ret:
Ret til *Naadens Væld* hernelen,
Ret til *Fader-Kiærligheden*!

Ja, i *Ham* os Dyden mødte,
Som er Kiærligheden værd,
Han for os paa Korset blødte,
Lagt i Baand af Mørkets Hær,
Kiøbde os med Livs Forliis!
Derfor skee Ham evig Priis!
Priis af Dig og alt det Skabte,
Dobbelt Priis af os Fortabte!

Han, den fuldtro Ven i Nøden,
Giæsted os paa faldne Jord,
Hilste os som Morgen-Røden,
Da vi hørde *Pagtens Ord* :
Fader-Røsten fra vor Gud,
Salighedens Jule-Bud,
Hørde hvad kun Engle skued,
Troed hvad os prægtig hued!

Ja, med Fryd den store Gaade
Troed vi, som Ordet lød:
Synds-Forladelse af Naade,

Seier over Sorg og Død,
Lige Vilkaar med Guds Søn,
233 Arve-Ret til Himlen skiøn,
Død for Støv kun Vinter-Dvale,
Evig Liv i Himmel-Sale!

Paa det Løfte trykde *Seiglet*
Gud, Du med din Fader-Haand,
Som vi saae i Gaade-Speilet,
Født paany af *Vand* og *Aand* ,
Ja, din *Aand* vi fik i Pant
Paa dit Løfte vist og sandt,
At, din Søn til evig Ære,
Ogsaa vi skal Kronen bære!

Fader til al Herligheden!
Fader til vor Frelser-Mand!
Lad os voxe nu hernelen
Ved din Aand i ret Forstand!
Med din Salve, med dit Lyn,
Skiærp du ret vort *Hjertes Syn* ,
Saa sig for dets Øine klare
Kiærlighed kan aabenbare!

Da først ret vi kan opdage
Herligheden i vort Haab,
Rigdoms-Dybet uden Mage,
I vor Arv, som i vor Daab,
Almagts-Kraften i dit Ord,
Lønlig men dog lige stor,
Hvorned i den sande Kirke
Aanden din mon Alting virke!

Ja, i Tidens Aften-Røde
Klares skal det Under-Værk,
At vor Drot stod op af Døde,
Bandt den sidste Fiende stærk,
Satte Sig paa Konge-Stol,
234 Hos Dig over Sky og Soel,
Med et Navn, som faaer ei Mage,
Selv i Evighedens Dage!

Saa vil *Troen* Du ophøie
Over Viisdom og Forstand,
Skiænke den det bedste Øie,
Som var blind i Støvets Land,
Fulgde blindt din Fader-Røst,
Favned blindt din Himmel-Trøst,
Fatted, blind og lam hernelen,
Haab om Guddoms-Herligheden!